

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی تهاتر در حقوق مدنی ایران و حقوق مدنی عراق

محل انتشار:

هفدهمین کنفرانس بین‌المللی مطالعات حقوقی و قضایی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

سیاوش باقرپور - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه حقوق خصوصی، دانشکده علوم انسانی و حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان

خلاصه مقاله:

در سایه پذیرش اصل لزوم وفای به عهد، در فقه اسلامی، قانون مدنی ایران و قانون مدنی عراق، طرقی نیز در این قوانین و آموزه‌های اسلامی تحت عنوان « اسیاب سقوط تعهدات » مورد شناسایی واقع شده اند که التزام شخص به انجام تعهد را منقضی می‌سازند؛ یکی از این طرق مذکور، تهاتر می‌باشد که در قانون مدنی ایران به موجب ماده ۲۹۴ و در قانون مدنی عراق به موجب ماده ۴۰۸ ذیل عنوان « مقاصه » مورد شناسایی قرار گرفته است؛ بنابراین در این مقاله بر آن بودیم که به بررسی تطبیقی تهاتر در حقوق مدنی ایران و حقوق مدنی عراق با هدف تقویت نقاط افتراق و اشتراک دو نظام حقوقی ایران و عراق از حیث تهاتر، به عنوان یکی از اسیاب سقوط تعهدات؛ پذیرفته بودیم؛ لذا در این مقاله پژوهشی که به روش کتابخانه‌ای صورت پذیرفت دریافتیم که در نظام حقوقی ایران، تهاتر بر سه نوع، تهاتر قهری یا قانونی، تهاتر قراردادی و تهاتر قضایی منقسم است ولیکن در نظام حقوقی عراق، تهاتر بر چهار نوع است «المقاصه القانونية» یا تهاتر قانونی، «المقاصه الجبرية» یا تهاتر قهری، «المقاصه الانفافية» یا تهاتر قراردادی (اتفاقی - اختیاری) و «المقاصه القضائية» یا تهاتر قضایی؛ نتایج حاصل از این مقاله حاکی از آن اند که در هر دو نظام حقوقی ایران و عراق، شرایط تهاتر قراردادی مبتنی بر توافق طرفین بوده و تنها تساقط دو دین متقابل راه را برای حصول توافق طرفین بر تهاتر قراردادی می‌گشاید؛ تهاتر قضایی نیز مستلزم شرایط خاصی جز اقامه دعوى از جانب خواهان نیست اما درخصوص تهاتر قانونی و قهری شرایط متفاوت است چراکه در نظام حقوقی ایران برای تحقق تهاتر قهری (قانونی) شرایط ذیل الزامی است: اولاً اجتماع وصف طلبکار و بدھکار در دو شخص به صورت متقابل؛ دوماً وحدت جنس موضوع دو دین و کلی بودن دو دین؛ سوماً عاری بودن دو دین از تعارض؛ چهارماً وحدت مکان تادیه دو دین؛ چهارماً صلاحیت هر دو دین برای اقامه دعوى شرط ذیل می‌داند: اولاً تقابل دو دین؛ دوماً تشابه دو دین در جنس، وصف و شایستگی؛ سوماً عاری بودن دو دین از تعارض؛ چهارماً حال بودن دیون؛ پنجماً صلاحیت هر دو دین برای اقامه دعوى قضایی و توقیف؛ و ششم اینکه تهاتر موجب ضرر غیر نیاشد؛ درخصوص آثار تهاتر نیز باید بیان نمود که تفاوت چندانی میان مقرره‌های نظام حقوقی عراق و ایران به چشم نمی‌خورد.

کلمات کلیدی:

تهاتر، مقاصه، سقوط تعهدات، حقوق مدنی، حقوق تطبیقی.

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2014314>
